

Audun, Agn-

²¹Adhuc tot Aprilis Indici Martius tot Aprilis

Bollandi: AA. SS.

Maii T. II. 2. 762-6

AKAKIOY

Ex Ms. Cryptae-Ferratae servato in Bibliotheca Vaticana.

Die Octava Maii.

105

Anno CCCIII.

Τρίτον τοῦτο τοῦ ἡγεωγράφου ὁ ὡς ἀποκρίσας ὁ δαίδαλα μὴ-
 σαρὸς κατὰ τὸν τοῦ θύου δόξαν, ἐπὶ Μαφιν. αὐτὸς τοῦ γαυροῦ
 Διονυσίου, οὗτο δὲ ὁ ἡγεωγράφος τοῦ σαρὰ. ὡς δὲ τὰ δοκτο
 διατάγματα τοῦτο κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐκτελοῦν, ἵνα προκ-
 ταῖν τοῦτο ἐν πᾶσι τοῖς, ὅτι καὶ τὸν τοῦτο ἐν ἡγεωγραφίᾳ τὸν δὲ προ-
 κταῖν, τοῦτο ἀπαρτίζοντες πᾶσι ἡμέραις ἐκτελοῦν. Καὶ ταῦτα καὶ πρὸς
 τοῦτο ἵνα ἡγεωγραφίᾳ ἐκτελοῦν, φέρονται πᾶσι τὸν τοῦτο ἐκτελοῦν
 πρὸς δὲ τοῦτο ὅτι τὸν τοῦτο ὡς ἀποκρίσας τὰ ταῦτα παρρησίᾳ,
 ὡς καὶ τὸν τοῦτο ὡς ἀποκρίσας τὸν τοῦτο ἐκτελοῦν τὸν τοῦτο ἐκτελοῦν
 ὡς ἀποκρίσας τὸν τοῦτο ἐκτελοῦν, ὡς ἀποκρίσας τὸν τοῦτο ἐκτελοῦν
 ὡς ἀποκρίσας τὸν τοῦτο ἐκτελοῦν.

[illegible]

Φίρμος τινὸς ταφιαρχοῦ τοῦ ἀπιδνοῦ ἐν Λεγονίῳ, κατὰ γὰρ ἐν
Πενταίᾳ γλῶσσᾳ Μαρεσίῳ, κατὰ δὲ ἐν "Ελληνι Αρείῳ, ὁ πα-
τερὸν δὲ αὐτοῦ ἐν ἀπιδνῷ Κερτολίῳ.

Καὶ ἑσθλὸν τὸν ὁρακωτὴν προνοήσαντα τοῖς ἔργοις, { περιεχόντα τὰ
τὸν γένους ἰσθλόν, { πάλιν τὰ γὰρ νομοθεσίας, τὰ δὲ { ἀνταγ-
γέλλαντες ἐν τῇ ἀποστολῇ. ὁ ἑξῆς { ἐν αὐτῇ ἡ πᾶσα τοῦ Ἀρχιεπισ-
κόπου τοῦ Μανδριν φωνὴν περὶ τῶν, ἑξῆς, ἔχει Χριστιανὸν ἱερῶν, { ἀν-
τιφρονῶν, τὸν Κυρίον πρὸ τοῦ Χριστοῦ τοῦ δὲ δόκτορος. { γὰρ { γένος, καὶ
γένος Χριστιανὸν ἐξῆς. Καὶ ἔπειτα τοῦτο ἐν πᾶσι προνοήσαντα τοῖς ἔργοις,
ἐκείνου δόξαντες ὁ Μανδριν ἐν ἀποστολῇ. (ἀποδορῆ)

(an order)

ὡς 106 ἀναγνωθῆναι ἐν Φίρμῳ, καὶ τὸ πρόσλαγμα τὸ βασιλικόν
 δέδωκεν ἀποστέλλειν ἐν ἄλφῳ Αὐδμῶν Βιβιανῶ τίνι, ἐν καδδῶν
τῷ σφραγίστῳ δέποιον ἀφ' αὐτοῦ.

Καθιδύτης δὲ τοῦτο πρόσλῳγμα, ἵ ἐπερὶ τὸν μέλλοντος ποιῶντας, τῷ
 ὡς τὸν θεῶν ἐμαρτυρία δοκῶντες, Αὐτῶν Κομνηνῶν ἀναφέρει τῷ
 Βιβιανῶ, ἔφη, τῷ πρὸ ταύτης παρὰ τοῦτον ἡμέρας, Κύριε, Φίρμος ὁ
Τριβῶν τῷ Λυγυρίῳ Μαρτυρῶν, Αὐδμῶν, σφραγίστῳ τῷ κορυφῶ
 αὐτοῦ, δέουσι παρέπεμψε πρὸς τὴν οὐκ ἐν τῷ Κυρία ἔφουσαν, ὡς γὰρ
 ἐνδύηλα εἶναι τῷ πρόσλαγμα τῷ δεσποτῶν ἡμῶν τῷ αὐτῶν Ἀρσενίῳ,
 τῷ τῷ Χριστιανῶν Ἰουδαίᾳ ἔφασκεν, αὐτῶν γράφας τῷ αὐτῶν
 αὐτῶν τῷ σφραγίστῳ.

Βιβιανῶ εἶπεν, Αναγνωθῆναι τὰ γραφίστα τῷ τῷ Κομνηνῶν παρὰ τοῦ Κυρία
μον, ἵ ἐν τῷ Φίρμῳ τῷ ταφάρχῳ. ἵ ἐν τῷ Κομνηνῶν. Εἰ δὲ τὰ γραφίστα ταῦτα.
Φλάβιος Φίρμος τῷ καὶ πάλιν τῷ Βιβιανῶ χαίρειν. Αὐδμῶν
τῷ σφραγίστῳ. τῷ ἀρσενίῳ Λυγυρίῳ. Εἰ δὲ τῷ, ἵ ποδὲ παρὰ τῷ
 τοῦτο μετὰ κορυφῶν ἵ ἐπὶ τοῦτον Κομνηνῶν, τοῦτο δὲ ἵ ἀπὸ τῶν
 ὑπομνημάτων, Χριστιανῶν καὶ ἑαυτῶν Σφραγίστα, ἵ αὐτῶν περὶ τοῦτον
ἔφουσαν, καὶ τῷ τῷ πρόσλαγμα τῷ αὐτῶν τροπασίῳ Βασιλῶν
ἡμῶν, ἀπέστειλε δέουσι, ἑαυτῶν σφραγίστα ἵ ποδὲ παρὰ τῷ Κομνηνῶν,
 ἵ αὐτῶν τῷ τῷ τῷ.

Αναγνωθῆναι δὲ αὐτῶν ἐπὶ τοῦτον, Βιβιανῶ ἔφη, Εἰσάχθῃ Αὐδμῶν, ὡς
ἔφη ταῦτα.

Αὐτῶν Κομνηνῶν ἔφη, ἔφουσαν ἡμῶν.

Ἐταδῶν δὲ ὁ Αὐδμῶν, τὸ πρόσλαγμα ἔφη ἡμῶν, ἵ ἐν προκατασκευῶν
τῷ χαρὰ τῷ αὐτῶν.

ὁ δὲ αὐτῶν ἔφη, τῷ τῷ — — —

Θύς ὡς τοῦ δὲ, πυθαρχῶν τοῦ τῷ, ἵ ἐν ἔφη,
Αὐδμῶν, καὶ ἐπὶ Φίρμῳ ποδὲ ἐπερὶ τοῦτον, ἵ ἐν ἔφη Χριστιανῶν
ἑαυτῶν, ἵ ἐν ἔφη πάλιν ἔφη ὡς Χριστιανῶν ἔφη, ἵ ἐν ἔφη δαίμον
ἀκαθάρτων.

(ἀνδρῶν)

ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε, ἔγωγε τὸ τοῦ ἡγευτοῦ σου κέλεται σκεῖν. ὅπως γὰρ σε μή
πείθω; εἰ ποτε πάντες ἐλθὺν ὅλα, ἀλλὰ τὸ τοῦ σιβαίου τοῦ σχήμα αἰδεοῦμαι,

οὐκ ἔδωκα τιμωρίας σε τέως ὑποβαλὺν. - - -

Τότε θυμωθεὶς ὁ ἄρχηγος πρὸς τὴν τάξιν λέγει,
πύλας τέσσαρας πάγους, καὶ ἐν τῇ ὑπόστασι (sic) αὐτῇ, κύριος ὡς οὗτος χρῆ-
σασθε αὐτῷ. καὶ ἐκείνηρα κέρη, κύριος τῷ νοσίδας, ἵνα μὴ μὴ φθαρτῇ
τοιαῦτα ἵνα μὴ αἰσθάνηται, καὶ ἐπισημαίνω.

Ἦνουν τὴν βοήθειαν τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ἡ δὲ ἀγρυπνία τοῦ λογισμοῦ αὐτοῦ.

Δεδόντος δὲ αὐτοῦ ἐν τοῖς πάδοις ἡμετέροις αὐτοῦ καὶ ἐκείνηρα κέρη τοῦ
σώματος, αὐτὸς μὲν ἐγένετο φωνὴ παρ' αὐτοῦ, Χριστὲ, βοήθει μοι ὡς λατρεῖς δέξαι
σου, Κύριε μὴ με ἐγκαταλείψεις.

Καὶ ἀγγέλου ἔφ' τῇ τυπώσει αὐτοῦ, ἵνα αὐτοῦ αὐτοῦ χαλεπῶς δια-
τεθῇ τοῦ βράχματος, ὁ δὲ βασιλεὺς ὅπως τὸ πᾶν ἐξενήκετο γυνήκεται, καὶ
τὸν λογισμὸν τῷ μάρτυρι ἀνελκυστῇ, λέγει πρὸς αὐτὸν, θύεις, ἡ τίς ἐγώ;

ὅς γάρ εἰς αὐτὸν ἔδωκε μᾶλλον σκεῖν ἡμετέροις ἐν τῇ βασιλείᾳ,
ἡ δὲ αὐτοῦ λέγει, ὅς θύει. ἔγω γὰρ τὸν Κύριον μου Ἰησοῦν Χριστὸν τὰ βου-
θῶντα μοι ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, τὸν ἰσχυρότερον καὶ ἡμετέροις ἡμετέροις
κατέστησας. ἔως γὰρ ἄρτι ἡ προσδοκία καὶ ἐν κέρη τοῦ λογισμοῦ μου
ἐτάραττε γυνήκεται δὲ ἡ πύραυλος πάδος, ἵνα μὴ φθαρῇ, διὰ τὸν ἀδυνατοῦντά
με Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν ὁ φόδος με γυναικίλα ἐποίησε πρὸς πᾶσαν ἡμε-
ρίαν, ποιεῖν αὐτὰ ἀδυνατοῦν τῷ θεῷ.

ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε, ἐπειδὴ τὰς κλίμακας σου τιμωρίας οὐδέπω ἐπέβαλον, ταῦτα λέγεις.
ἐγὼ σου τὸ δράκος καὶ ἀντὶ τοῦτο. φεισθήσῃς γὰρ σου, δαρσαλίσαι σε, ὡς λέγεις, πε-
ποιήματα.

ἡ δὲ αὐτοῦ λέγει, ποίη ὁ δίδως, ἡ γὰρ νομίζω βασίλειος μοι ἐπά-
γει, ὡς ὠφέλιμα καὶ εἶναι. ἵδου κλίμακας μοι ἐπιφέρεις νοσίδας, τοσούτοις
τὴν ἡ Κυρίῳ μου χάρις ἀντι χάρις.

ὁ δὲ βασιλεὺς λέγει, ταῦτα λέγεις, ἐπειδὴ τὸ σῶμά σου οὐδέπω κατεφάνη τοῦ αἰ-
μονοῦ.

ἡ δὲ αὐτοῦ εἶπε, καὶ ἡ δὲ αὐτοῦ εἶπε, ποίη ὁ δίδως. ὅς θύει γὰρ δαίμονα καὶ ἀντὶ τοῦ
τοῦ ποιεῖν ὁ δίδως σου, ὅς δὲ τοῦ πατρὸς σου τοῦ σαλῶν.

ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε, κλίσσε αὐτοῦ τὰς σιαγόνας κορυβδίσου, ἵνα μὴ ἀπαυδαίψηται
τῇ ἡμετέρᾳ ἐπ' αὐτῷ καυρομένητα.

ἡ δὲ αὐτοῦ εἶπε, ἴδε ἵνα τὸ τοῦ ὁ ἡ δὲ αὐτοῦ εἶπε, ἵνα μὴ πάλιν ὠφέλιμος.

(αἰδοῦνται)

οὐ γὰρ ἐμύσους αἰ κλισίαι σου τὴν εἰς Ἀριστοῦ μοι ἀγάπην.
ὁ δὲ δυνάστης ἐπεὶ, δῶσα σοὶ πῶς, ἀπαγγέλλει τὴν μένουσιν σε βασάνην.
Ἀνδρὶς δὲ γὰρ, ἐπεὶ σοι, ὦ δῶν. τοσοῦτον γὰρ τῇ φιλοδοσίᾳ βασάνην
κατέπειτα, δῶσα τῇ ἡδὴ προβαλόντι οὐκ ἐφρόνισα, τῷ θεῷ μοι χορηγόντι
τὴν δύναμιν.

ὁ δὲ δυνάστης ἐπεὶ, πῶς σφραγίσῃς, ἀγγέλλει, οὐκ ἀποδογῇ;
Ἀνδρὶς ἐπεὶ, τί γὰρ τοκίφεις, ἡμᾶς ἀποδογῆσαι ἐφ' ἰδίᾳ σκέψας, οὐχὶ
ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἅγιον Πνύμα τοῦ θεοῦ χορηγῇ τοῦ δόξου αὐτοῦ τὴν
παρρησίαν, τὴν ὑπομονὴν, προσεύχεται αὐτῷ, καθὼς ἐζητῇ ἐδιδάσθαι
προπῆν τοῦ μαθητῆ αὐτοῦ. ὅτι ἂν φῶς παραδίδωκεν ἡμᾶς τοῖς ἀρχόντι
διὰ τὸ ὄνομα σου, καὶ μεριμνήσει πῶς ἢ τί γένηται, δέδοται γὰρ ἡμῖν
ἐν τῇ ἐν ἡμῖν τὸ εἶπε. οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστι οἱ γὰρ οὐκ ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ πνύμα
τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἐξ ἡμῶν ἐν ἡμῖν.

Ἀνδρὶς Κοινοταρίων δὲ γὰρ ἀγίου Μάρτυρι, τῷ φησὶς ἄδεις, τοιαῦτα νο-
θευδῆς, καὶ πινυδῆς, ἐὰν ἔρρηξαι τὴν βασάνην βαρύνει ποιῶν τὸ πρόφαγμα
τῷ Βασιλεῖ.

Ἀνδρὶς ἐπεὶ, ὕπαγε, νοθεύει σε αὐτὸς, καὶ γὰρ τῷ Ἀρχόντι, τῇ ἀπειθῇ
αὐτοῦ, τῇ ἐπιτυχίᾳ μοι βασάνην αὐτῷ ἐφρόντισα χάριτι τοῦ θεοῦ
σου, σοὶ ἔχω ἀνοδοῦναι;

ὁ δὲ δυνάστης δὲ γὰρ, Ἀνδρὶς τὸ ἀπαδοσίῳ, σφραγίσῃς πολὺ, ἐπὶ ἀσφαγῇ φροῦν
τὴν ἡδομένην εἰς τὰ κενήματα τοῦ φύου βασάνης, περιδελισίματα βαρὺ
κατὰ τοῦ τραχέος κατὰ πάντος τοῦ σήματος τρυφνοσύνης καὶ ἐφ' ἡμῶν δυνάστην.
καὶ ὁρᾶν δὲ ἐπὶ τῷ συνέδριον συγχωροῦν, καὶ πολὺ μακαρίζεσθαι
ἐπ' αὐτῷ, ἐλπίσας ἡμῖν πρὸς τὴν μέλλουσαν ἐξέτασιν εὐρεθῆναι.

Καὶ ἀπὸ τῆς Μανδρίν ἐν τῇ φροῦν, χάριτι ἐπὶ τῇ παρεδόσει ἐπερὶ τῆς
ἐπὶ τῇ τῇ μέλλουσιν ἀγαθῇ ἀπογίνῃ παρὰ τὸν ἀγνώστου θεοῦ.

Καὶ ἐπὶ τῇ τῇ φροῦν περὶ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῇ

ἔφρην δὲ τὸν Βιβλίου γράμματα δέξασθαι παρὰ τὸν Φραγκόν, τοῦ προδιδόντος
αὐτῷ ἐπὶ Βυζαντίον. ἐνέμνη δὲ τῷ δυνάστη ἀνοχουδῆσαι.

Ὅσων γὰρ ἡμῶν Ἀνδρὶς, τῷ ὄντι τῷ τραχέει λυχνίῳ, τῷ πότῳ
τῷ σήματι, ἐπὶ δὲ τῷ πᾶσι αὐτῷ σήματι βαρύνει, τῷ ἐπὶ τῇ τῇ δυνάτει
τῇ ἐν τῷ δῶν, τῷ κατὰ τὴν πορείαν, τῇ ἐν τῇ τῇ σήματι λυχνίῳ,
τῷ καὶ συγχωροῦναι τὴν τῇ γυναικὶ συνέδριον ὅρα αὐτὴν πρὸς τὸν σοὶ πᾶν
(ἐν ὁ δυνάτῃ)

ἔφαπτόμενος, ἐπαυσιμονόητον δὲ ἔτι οὐκ αὐτῷ δεσμεῖται ἡ τῷ δότῃ ἑταίρῳ
 τῷ δευτέρῳ, ἡ ψαλοῦ τῷ θεῷ ἔξω, ἀφίσσας πρότερον τοῦ δευτέρου τῷ συγχωρεῖν
 αὐτῷ εἶναι, { οὐδὲν ἐν τῷ τινί, ἡ ψαλο, } ἔπει· Δόξα σοι, ὁ θεῷ, ὁ καὶ
 τὸ εἶνός σου ποῖν τὰ εἶνός σου μετὰ τῷ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα σου· Δόξα σοι τῷ ἱερεῖ
 τὸν ἀγαπᾶν καὶ ἰσχυρῶς ἐν τῷ ἡμέρῳ τοῦτο· Δόξα σοι ἡσυχῇ, τῷ ἡσυχῇ ἐν
 ἀδελφίᾳ τῷ σαρκὶ ἡμῶν, ἡ δόξα μοι ἐν τῷ βασίλει τῷ ἡσυχῇ· ἔπει
 οὐκ ἔστιν, κύριε μοι, ποῖν τὰ συνέχοντά με καὶ, ἡ δόξα σοι ἐν τῷ ἡσυχῇ
 τῷ ψυχῇ μοι ἀπὸ τοῦ σῴματος, αὐτῷ, δόξα σοι κύριε, ἀπόστολος ἡσυχῇ
 τῷ ἡσυχῇ, ἡ δόξα μοι ἀπὸ τοῦ περιχόου ἡ ἀγαπᾶν· ἡ δόξα σοι κατὰ τὴν
 δόξαν ἡ σὺ δὲ ποῖν ἡσυχῇ, ἡ δόξα σοι ἀποφάναι δόξαν τῷ ἡσυχῇ, ἡ δόξα
 μοι παρὰ σοί.

Kaifazi on ailo, quin ipse in ripido (in rap & aip opposuuntur)
 1. loqu, 1. aipifor, Audire.

λογος, ἰσχυρὸς, ἄνδρως.

ὡς καὶ τοὺς θυγῆρας (καὶ τοὺς θυγῆρας ἀναισθητοὺς θανατοῦν, (δὲν, ἀρα) νεκρῶν
λαοῦ; ἢ ἡνωτοὶ πολλοὶ ἐν τῇ ἀποκρίσει; (ἐκπύου περὶ τοῦτο.

Πῶς δὲ τῶν διττῶν ἀνθρώπων ἡ ψυχή, ἐπιβλεπὼν ἡ δόξα, ἡ προέπιον
τῷ Μάρτυρι, ἀφ' οὗτος ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἐν δόξῃ ἐν πίστει.

Telle sont Madras ou selon d'autres d'yeux,

[illegible]

ἀποδοῦναι ἐν τῷ παραπορευομένῳ ἀνταγινῶν ἐν τῷ ἄδῳ, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ οὐρα-
 ῖῳ αὐτῷ ἄδῳ ἐν τῷ οὐραῖῳ, ἔστι δὲ ὁ ἴδιος τῷ Θεῷ, σαφὲς ἐστὶν ἐν τῷ
 ἄλῳ παραπορευομένῳ, ἔστι δὲ ἡ αὐτὴ (sic) φωνὴ ἐν ἄνθρωπῳ, οὐραῖον ἐπὶ τῷ
 ἴδιῳ τῷ ἄδῳ ἐν παραπορευομένῳ πάλιν διὰ τῷ οὐραῖῳ ἰδούλῳ, ἔστι δὲ
 ἐν ἄδῳ ἐν καλαδίῳ, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ ἴδιῳ ἐν τῷ ἄδῳ ὁ κύριος
 ἴδιος. ἔστι δὲ προσηγορία ἐν οὐραῖῳ οὐραῖον καὶ ἐν τῷ χυρογράφῳ, καὶ
 εἶναι ἐν ἀναγινῶν, ἔστι δὲ οὐραῖον δαδῶν δαδῶν ἐν δαδῶν, καὶ
 κυρτὸς ἐν ἄδῳ, ἔστι καλαδίῳ, ἔστι ἐν τῷ οὐραῖῳ ἐν τῷ οὐραῖῳ πάλιν ἐν
 δαδῶν ἔστι δὲ ἐν τῷ οὐραῖῳ αὐτῷ, οὐραῖον ἐν τῷ καλαδίῳ ἔστι δὲ ἐν τῷ οὐραῖῳ
 οὐραῖον ἐν τῷ οὐραῖῳ αὐτῷ ἀναγινῶν, καὶ ἐν τῷ οὐραῖῳ ἐν τῷ οὐραῖῳ
 ἐν τῷ οὐραῖῳ, ἔστι δὲ ἐν τῷ οὐραῖῳ ἐν τῷ οὐραῖῳ αὐτῷ. ἔστι δὲ ἐν τῷ οὐραῖῳ
 οὐραῖον, ἔστι δὲ ἐν τῷ οὐραῖῳ.

Kai pailes anioantes laula, i-ai o leua le Soja leu Xp. o le.

(anodoti)

Δυσ (ἀν) γὰρ ο
 τὰς δυνάμεις
 διπλοῦν
 α, ἐπιπλοῦν
 τοῦ ἐν λόγῳ

βραχύνει, ἢ τὴν μέντοι, καὶ τὰ παρὰ τοῦ οὐχέως περιεχόμενα 111
 ὡς, ἐν τοῖς ἀρχαίοις τοῖς αὐτοῖς τὴν ἴδιαν αὐτοῖς καὶ λατρεύουσιν, καὶ
 καὶ ἐκπαιδεύονται τινες αὐτῶν, πῶς τοῖς ἑστέροις αὐτοῖς ἐκπαιδεύονται;
 πῶς οὖν ὅτι αὐτοῖς οὐκ ἔστι τετρακύντην ἢ ἄλλω τι, ἀλλὰ καὶ τὴν
 καὶ δὲ προεβόλησαν, ἢ ποδὲ χαριώτερον γέγονε;

- Αὐσίους Κομμάριος ἔπει, Μὰ τὴν οὖν ἀρετήν, καὶ δὲ προεβόλη-
 ζας ὡς πάσας τὰς ἐμπειρίας ἐκβέβηται, ἢ πρὸς κατὰ τὴν δόξαν
 τὰ οὐδὲν φορὴν αὐτῶν ἐστὶν ἴδιον. ....

ὁ δὲ δυνατὸς ἔπει. ἰσοχρόνως ὁ δὲ διοφύλαξ. καὶ ἰσοχρόνως αὐτοῖς, ὁ δὲ δυνατὸς
 ἔπει, διὰ τὴν τριονατέραν καὶ τὰ προεβόλησαν οὐκ ἐπὶ τοῖς
 τοῖς, ἀλλὰ οὐκ αὐτοῖς τετρακύντην ἢ ἄλλω τι ἡγεῖται ἡγεῖται, ὁ
 καὶ δὲ παρὰ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται.

Αὐσίους ἔπει, τὸ ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν
 ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν
 ὁ γὰρ Κύριος τοῦ οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται
 Καὶ πρὸς τὴν διοφύλακα (ὁ δὲ δυνατὸς), τὴν ἑστέραν οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται.

- Καὶ δὲ διοφύλαξ ἔπει, Μὰ τὴν ἀρετήν, τὰ καὶ προεβόλησαν
 παρὰ, ἢ καὶ προεβόλησαν γέγονε αὐτῶν. ἄλλοι δὲ τὴν ἀρετήν οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν
 φορὴν αὐτοῖς, ὁ δὲ διοφύλαξ παρὰ τὴν ἀρετήν ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται. ἔπει
 ποιεῖται γὰρ ἀρετήν ἔπει ποιεῖται τινες οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται, ἔπει
 ὁ οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται ὡς ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν
 αὐτῶν, ἢ καὶ παρὰ τὴν ἀρετήν αὐτοῖς, ἀλλὰ δὲ οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἔπει ποιεῖται.

- ταῦτα δὲ παρὰ τὴν ἀρετήν ἀπὸ τὴν πρὸς ἐρχόμενοι καὶ αὐτοῖς

- ὡς ἐπὶ ἴδιον, ἢ ἴδιον ἀρετήν ἀντιγράψαι γὰρ, ὅτι ἢ ἐπὶ αὐτοῖς
 ποιεῖται καὶ παρὰ τὴν ἀρετήν αὐτοῖς. ἔπει ἢ ἀρετήν τὴν κατὰ τὴν ἀρετήν,
 ἔπει δὲ ἢ ἀρετήν, ἀρετήν δὲ ἀρετήν, ταῦτα ἐπὶ τὴν ἀρετήν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ἀρετήν
 ἔπει, πῶς ἀρετήν ἀρετήν, ἢ ἀρετήν ἀρετήν ἀρετήν, ὡς ἔπει ἀρετήν αὐτοῖς
 ἀρετήν δὲ ποιεῖται πρὸς αὐτοῖς, ὡς ἀρετήν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ἀρετήν, ὡς δὲ τὴν ἀρετήν
 κατὰ τὴν ἀρετήν ἀρετήν, ἀλλὰ ταῦτα γὰρ ὡς ἐπὶ τὴν ἀρετήν ἀρετήν καὶ
 ὡς ἀρετήν τὴν ἀρετήν αὐτοῖς, ὅτι ἢ ἀρετήν κατὰ τὴν ἀρετήν. ....

Θεωρεῖς ὁ δυνατὸς γὰρ, ὅτι γοῖτον, ἢ ἢ ἐπὶ τὴν ἀρετήν τὴν κατὰ τὴν ἀρετήν,
 Αὐσίους ἔπει, ἐπὶ τὴν ἀρετήν, ἀρετήν καὶ ἀρετήν κατὰ τὴν ἀρετήν καὶ ἢ
 (ἀρετήν)

(Ἀνάνιος, ἄγιος -)

118
ὁ δὲ ἔγνω Μακάριος ἡγήσας αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἱερέως ἑβραίου
αὐτῷ πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἀνελθόντες, ἵσταται, ὡς πόσους λόγους ἐξομῶν
σε, ὡς ἀρχὴν τοῦ θεοῦ, ὅτι οὗτος ἐξήγειρεν ἡμετέρας εἰς τὸ ἐν τῷ
ἁγίῳ, ἐκείνῳ ἡμῶν κατεφύγετο με, --- Δόξα σοι ὁ θεός, ἡ
ἐκστατική σου ἐν ἀνυπερβύτῳ πρέπει αἰνέσας, τῷ οὗτῳ ἐνδοξαζομένη
ἐν τῷ ἁγίῳ ἡμῶν. ὅτι γὰρ ἡμεῖς χάριτος, ἡ παροῦσά σου ἐν ἡμῶν
τοσοῦτον πλὴν πνεύματος δόξα σου ἐν ἡμῶν σου, ὅτι οὗτος ἐδόξασας
ἐν τῷ Μωϋσέϊ σου, ἡ τῷ πνεύματι σου ἁγίῳ, τιμῆσαι τὸν ἄνθρωπον. ἡ
νῦν με ἀνάγειν ὅσα ἐκείνῳ δόξαν ἐκείνῳ, διὰ τὴν σὴν ἀγα-
θότητα, ὡς δὲ τὰ ἐκείνῳ.

Καὶ ἀπελθὼν ἡμετέρας αὐτοῦ τῷ φίλῳ, ἡ ἐκείνῳ ἁγίῳ Ἀνάνιῳ τῷ πρὸ
τοῦ ἱερέως Μαίρι, τοῦτο δὲ Μαίρις ἡ, ἐπὶ αὐτοῦ ἑτοίμοις Μαφίχιας.
Καὶ συνέβησαν ἄνδρες ὡς αὐτοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἡ ἐκείνῳ μετὰ πάντων
ἐκείνῳ ἐν τῷ ἐπιμαρτυροῦν ἐσταυρῶν.

Bollandi. A.A.SS. Maii, II
p. 243

Cujus corpus ad Scyllacium citius divinitus postea delatum, ibi honorifice
asservatur. Scyllacium nomen Calabriae citerioris.